

3 Cena Numeru
centy w Krakowie, Podgórzu
i na prowincyi.

PRENUMERATA

miejsce w Krakowie i K. 50 h. (już z dostawą do domu):
na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 50 hal —
Prenumerata za granicą i msk. 50 f. 2 r. 1 s.
POJEDYNCZE EGZEMPLARZE NAWET ZA MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISMI I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz pełtu 10 hal, za każdy następny raz 12 hal,
długość ogłoszenia po 4 halce od wiersza (minimum
50 hal). Nadane za wiersz pełtu 50 hal. Spody na
każdej stronie po 3 Kor. — Zaliczki 20 hal za tydzień.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie M. Hupczy.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2,
otwarta od godziny 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokołowska, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin”: ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulicy Wiślna L. 2.
Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Na oświatę!

Spółceństwo nasze zrzeszało wadność oświaty jako głównego czynnika obrony narodowej. Najlepszym tego dowodem jest stały wzrost *Daru Narodowego* zbieranego na cele oświaty przez T. S. L.

I tak Dar Narodowy w 1901 roku wynosił 10.039 kor., w 1903 r. — 12.988 kor., w 1903 r. — 17.408 kor., w 1904 r. — 19.768 kor., w 1905 r. — 24.807 kor., w 1906 r. — 26.298 k., w 1907 r. — 36.279 kor., w 1908 r. — 43.040 koron.

A więc Dar Narodowy w Galicji w roku przeszły zebrany w jednym dniu wynosił 43 tysięcy koron.

W bieżącym roku stała niepodoga udaremniła prawie zbieranie składek w dniu 3 maja, ale za to w dniu 9 maja powołaliśmy sobie straty. Nie ma jeszcze zestawienia zebranych w kraju sum na Dar Narodowy, ale zdaje się pewnie, że składek przeżyła kwota 50.000 koron.

2.000 — 2.000.000. Znamy pisarsz niemiecki, Piotr Rossegger, szepelował do bogatych Niemców, aby składali na zakładanie szkół niemieckich na kresach po 2.000 koron; jeżeli tak znajdzie się tysiąc, to utworzony zostanie fundusz dwumilionowy na budowę twierdz niemieckiego ducha i niemieckiej myśli.

Niemia wątpiłoby, że myśli ta się przyjmie i powstanie nowy obfity fundusz germanizacji!

Treba się bronić! Jeżeli u nas nie znajdzie się takich bogatych tysięcy, to znajdzie się przecie 500!

Początek już zrobiony, bo oto czytaliśmy w „Nowej Reformie”:

„Jeden z obywateli krakowskich, nie życzący sobie, aby wymieniano jego nazwisko, po przeczytaniu artykułu Rosseggera, zgłosił do notaryusza p. E. Klementowicza i słoty w jego ręce 2 czteroproszowe listy zastawia galicyjskiego Banku krajowego po 1.000 kor. z kuponami bieżącymi, przeznaczając je dla Towarzystwa Szkoły ludowej. Kapitał ten, wedle intencji szlachetnego ofiarodawcy, tworzyć ma fundusz, którego procenty użyte być mają na popieranie kresowych szkół polskich, zastrzeżonych dla obrony ludności naszej przed załamem niemieckim.”

Daję w ten sposób polską odpowiedź na artykuł dra Rosseggera, wyraża patrytyczny ostróżdźwięk nadziej, że na taką samą odpowiedź zdobydzie się oprócz niego wielu innych także obywateli polskich, i że jeżeli już nie 2 miliony, to na wszelki sposób pokazywać zbierać się kapitał na powstrzymanie załam niemieckiego, przez zakładanie i utrzymywanie kresowych szkół polskich.”

Jak nas informują, T. S. L. zutytkuje ze swej

strony, w stosowny sposób artykuł Rosseggera, a-by pobudzić ośmiałność obywatelską na rzecz szkół kresowych.

Początek, bardzo piękny i do naśladowania zachęcający — już zrobiony. Nie wątpimy, że nie pozostanie on bez echa w społeczeństwie polskim.

Koło polskie.

Wiedza. W Kole polskim, po dyskusji o banku budowlanym, chwiliami dość gwałtownej, za wniosek pos. ks. Stojakowskiego uchwalono dr. Bililiskiemu zaufanie. Przeciwno temu głosowali tylko ludowcy.

Przeszedł Bililiski zawiadomienie, że prezydent otrzymał smutne wiadomości o nowych klęskach elementarnych w kraju skutkiem wywołów. Wznowiono klub z tego powodu zgłoszono na wznowienie posiedzenia Izby wniosek nagły o odmowa wystarczającą akcję pomocniczą dla Galicji i porozumiał się z ministrem skarbu, który uchylił pewne nadzieje co do pomocy państwowej.

Nastąpił zjazd dr. Bililiskiego obzerne sprawozdanie o wczorajszej konferencji klubu z radem w sprawie natychmiastowego przystąpienia do budowy kanału Dunaj — Odra — Wisła i w sprawie reformy polskowej. Nad tem sprawozdaniem wygłasza się dłuższa dyskusja, w czasie której zabrali głos także dr. Bililiski.

Pos. Kolscher został wczoraj ponownie wybrany do komisji budżetowej w miejsce pos. Luszczewicza, który rzekł się na jego korzyść tego mandatu.

Do komisji parlamentarnej wybrano dra Germana i Tomaszewskiego.

Kanały i Kolo polskie.

Wiedza. We wczorajszej konferencji przydzium Kola polskiego z bar. Bienenherm brali udział: minister skarbu dr. Bililiski, minister handlu Weiskirchner i minister Dąbka. Rząd zapowiedział, że ma zamiar wykonać budowę kanału, jednak nie może objąć odpowiedzialności za rozpoczęcie budowy, której kosztu są wiekierze niż preliminarzowe pierwotnie, chyba że parlament uchwali potrzebne kredyty na ukończenie robót.

Wobec tego nie ulega wątpliwości, że rząd wniesie do parlamentu nowelę do ustawy o budowie kanałów. W roku bieżącym ma odbyć się tylko wykład gruntowy. W kołach poselskich polskich panują mimo tych zapewnień nadzieje wątpliwości co do faktycznego rozpoczęcia budowy kanałów w r. b.

Ks. Pastor wystąpił z klubu ludowców!

Posiedzenie Kola było bardzo burzliwe. Minister Bililiski, który przybył po raz pierwszy w sprawie budowy kanałów, zaprzestował o n e r

gicznie przeciw atakom dziennika p. Stajpalskiego, który mu zarzucił brak patrytyczny.

W odpowiedzi Stajpalski bardzo ostro uderzył na ministra, zwalczając jego stanowisko w sprawie banku agrarnego w Buśni i projektów finansowych, polegających z uszczupleniem autemobilu. — Stajpalski zarzucał także Bililiskiemu, że on inspirował ataki na Stajpalskiego w „Korespondencji wiedeńskiej”.

Liczny szereg mówców (Roszkowski, German, Stanczyński i Dębicki) podnosił zarzut Bililiskiemu; na wniosek ks. Stojakowskiego uchwalono mu szacunek i zaufanie. Ludowcy głosowali przeciw temu z wyjątkiem pos. Luszczewicza i ks. Pastora.

Ks. Pastor zaraz zgłosił wytańpienie z klubu ludowców.

Porywanie dzieci w Petersburgu.

Cały Petersburg wzburzony jest stwierdzeniem o bieżące fakty porywania dzieci przez jakichś wytworze nie przysiadane panie lub panów. W tych dniach właśnie do dziesięciu powracających do domu z i. szkoły narazki podjęła w t. z. aw. protekt jakiejś kwintale przystrojona pani, wysiadła z pojazdu i znalazła niedługie do siebie do pojazdu jadąc z nieszczęśliwym, koleśkami jej jednak jakby porywane niebezpiecznym, zaczęły wolno zabierać tak nieszczęśliwego, że tajemnicza dama w kornach uwałała na władzów władz i powrotu do swego pojazdu i odejść do posiedzenia.

Wyprawy te — porywania dzieci — stały się podobno tak częste w Petersburgu, że w niektórych gimnazjach żeńskich dziesięć nie puszają do domów swoich bez pismennego zezwolenia rodziców. Nauczycielki i profesorki zajął jednak jakby porywane niebezpiecznym, zaczęły wolno zabierać tak nieszczęśliwego, że tajemnicza dama w kornach uwałała na władzów władz i powrotu do swego pojazdu i odejść do posiedzenia.

W sprawie tej, będącej holenderską groźną chwilą obecną w Petersburgu, jeden z dzienników, współpracownik „Now. Russ” ujął się do nauczycielki i profesorów żeńskich i wywodził swą straszną w sposób następujący:

— Jak się okazuje, dzieł — porywane są bowiem nie tylko dziewczęta lecz również i chłopcy za coż początkowo, — wiedzą doskonale, o tych nie kamasach. Nauczycielka B., u której w klasie zdarzył się podobny wypadek, twierdzi, że z półtora 60 zbłądanych przez nią dziewcząt, 5 czy 6 stało się już bohaterkami podobnych wydarzeń. Na młode dziewczęta i kobiety są zawsze — wytworzone przystrojone damy w protokach! lub też „panowie w cylindrach z laseczkami”, którzy obijają dziełom nałóżce i namawiają by te uduły się z nimi do brany najdłuższe do domu.

wybrzeże i przytęka. Gerilleau ugrabiwał strzaład do nich z pistoletu. Bezstrasznie. Holrojdowi zdawało się, że między najbliższymi budynkami widzi usypane z ziemi szanice, dzieło tych owadów, które szwadłony siedziabali Indukiem.

Płynęli dalej wzdłuż tamy i zobaczyli ludzki szkielet, a opaska na biodrach — oczyszczony, biały, polyskujący — ułożony na wybrzeżu.

— Jestem odpowiedzialny za życie moich ludzi — przemówił nagle Gerilleau.

— Wyślazł wyprawy na ląd — nie mogę! To niepodobnieli. Będą pokasali, zatrudni jednem, spuchną, będą mnie przeklinać i pomsierają! To niepodobnieli. Jeżeli byśmy mieli wysłać na ląd, to tylko ja sam, sam jeden... w grubych butach, z narażeniem życia... Możeby mi się udało uciec bez szwanku... Albo też... mogę wcale nie wysłać na ląd... nie wiem... nie wiem!

Holrojd pomyślał, że i on nie wie, ale nie powiedział.

— Ale to wszystko okryje mnie śnieżną ściegą — zawołał zlenacka Gerilleau. Tyle tylko i nie więcej!

Podpłynęli do brzegu, objęli z różnych stron objędnego do szczytu szkielet i powrócili na kanonierkę. A wtedy niepokój i wahanie kapitana

Ocharmi samochód tych stają się szarwone dziesięć jak i chłopcy od lat 9 do 15.

Nauczycielka F. poddała w rozmowie swej za współpracownika „Now. Russ”, że w klasie wcale nie było, który zgłosił dzieł na młodego gda. Wtedy dopiero po misianu wymyślił czyści i przystrojony w świecie obranku, nikt jednak, ani rodzice ani władza szkolna, ani profesor wreszcie nie mogli się odeń odwieść, gdzie przed tym czas przebywał. Na zapytania wszelkie milczał uparcie.

Czas, gdy dzieci porwane do cyrków, lub do tabołów cyrjakich, młody podobac bezpospolitą. Jedyną tak przypuszczając, które zdaje się rozwiązywać z dressem cały Petersburg zagadkę, jest to, że dzieł porwane są dla zapoznania z wyrodliwych patyldów płowych przez agentki i agentów dressem rozpusz, apokaliptyczną za chorobliwych wyrodliwych płowolich ludzkiej.

Z KRAJU.

Namieśnik na terenie powodzi.

Namieśnik dr. Biehrzycki przybył w poniedziałek rano do Tarnobrzega w towarzysztwie ratcy bud. i kierownika regulacji Wisły Ragien i wprost z dworca kolejowego udał się w towarzysztwie kierownika starostwa Rydla, oraz starszego inżyniera Bohacka i Helma do okolic dotkniętych klęską powodzi. Namieśnik zwiędził szeregowe zalane obszary w Jamulicy i Kotowej Woli. Dobrze zwiedziła teren powodzi wyszła kilkadziesiąt gospodarstw i przyświeca wędą na zdołach i wozach wołańskich.

O godzinie 1 w południe namieśnik powrócił do Tarnobrzega, po czym udał się Wisłą na statku parowym do ujścia Sanu. Tutaj zwiędził zalane Wzrąwy, Dąbrowe, Lipzów, Górzankowice, Gorzyce, Zaleszany i inne, wypytując szczegółowo liczenie zgromadzonych wołów o rozmiarzy klęski i potrzebnej pomocy. Ludność wędziła składała namieśnikowi gorące podziękowanie za dotychczas przybycie i o gmin dotknięty klęską i prosił o zapomnienie. Namieśnik polecił staroście Rydlowi dokładnie zbadać szkód celem uzyskania podstaw do ewentualnej pomocy ze strony rząd i posztawili zasiek pływający na pływając niedługą akcy ratunkową. Namieśnik stwierdził, że przez wylew rzeki Łęgi i dopływów pływ toczące uległy zniszczeniu w powiecie tarnobrzęskim na obszarze 20.000 morgów.

Zęgany serdecznie przez mieszkańców powiatu namieśnik, wyjechał wczoraz do dalszych powiatów, namieśnikowych klęsk powodzi.

Wylew rzek w powiecie krakowskim zgrządy wielki szkieł. Według zastawień krakowskiej Rydy powiatowej, woda zalała w całości lub w znacznej części 16 gmin na przestrzeni przeszło 2000 morgów. Klęska dotknęła około 1000 rodzin włościańskich. Największe szkody poniosły gminy: Kłokoczyn, Ranoles, Wolowice, Jezierzan. Według danych rolników, niegdy zniszczenia tak ogrom, jak wiosenne zalewy, zalane wody, goły również wcześniej nasadzone nie-

wrosło. Kasal trzymał kanonierkę pod parą i po poludniu przypłynął w góry rzeki, jak gdyby chciał dowiedzieć się o czemś od kogóż, jeśli o zachodzie słońca powrócił i stanął znowu na kotwicy. Gwałtowna burza zerwała się, a potem nastąpiła noc cudownie cicha i spokojna i wszyscy na statku posnęli, oprócz kapitana, który kreślił się na posłaniu i mruksał. O świcie zbudził Holrojda.

— Boże! — zawołał Holrojd, siadając na posłaniu. — Czy zasno coś nowego?

— Nie — odrzekł kapitan. — Ale... Powzięłem już postanowienie.

Milczał czas pewien dyskretnie, a Holrojd niecierpliw się.

— Tak, tak! — oznajmił wreszcie kapitan. — Postanowiłem wysłać z mojego wielkiego działu i wyszłby, Bóg jeden wie, jakie wrażenie zrobiło to na młórkach — ale wyszłby. Wystrzelił dwa razy z wielką uroczystością i powaga. Cała zbroja dostała samą w uszach sądzila, że to początek wielomych działów — wycołowali do mijna i sznurzyli go, a potem rozwalili opustoszałe magazyny nad tamą. Potem nastąpiła reakcja, nieunikniona po tak nadzwyczajnym wysiłku.

(Dokończenie nastąpi).

II G. WELLS.

Dalekie niebezpieczeństwo.

(Oleg Dalay).

Holrojd śledził podnoszące się w ciemnościach żółte plomienie i śnie-błazę żółtą, kołyszące się na czarnem tle lasów, a jego palce stał za nim i przysyłał się tak.

Palacz był wstrząsany do głębi.

— Hup! hup! — wołał. — Uaa! — i śmiał się głośno.

A tymczasem Holrojd zastanawiał się, czy te drobne stworzonka na pokładzie „Kuberty” mają i mózgi...

Cała ta robota wydała mu się nieodroczna i chybiła, ale „coż tu można było zrobić”? Pytanie to wystąpiło z jeszcze większą siłą namiętności, kiedy wreszcie kanonierka dopłynęła do Bada.

Miejscowości z domami i ieszpami, o dachach pokrytych liśćmi, z starym miłym, porostami pnącymi rosinami, z małą tamą, zbudowaną z beł i trzciny, cicha, w tem gorącym powietrzu upalnego rana, czyniła wrażenie pustki. Nigdzie

ślada żywej istoty. Czy i tu były młórk, nie-podobna było dojrzeć z oddalenia...

— Wszystkie ludzkie ucieki! — oznajmił Gerilleau. — Ale można jedno przynajmniej uczynić, można dać sygnały i gwizdać.

Wzję Holrojd dawał sygnały i gwizdał.

Potem kapitan wpadł znów w gniew i w zwątpienie.

Jedno przynajmniej można uczynić — przemówił po namyśle.

— Co miałowicie? — spytał Holrojd.

— Dawać sygnały i gwizdać!

Wzję znów powtórzył to samo.

A potem kapitan zaczął chłodzić po pokładzie i gestykulować. Zdawało się, że się namyśla. Urywane słowa padały z jego ust. Możnał sądzić, że przemawiał do urojonego sądu, po hiszpanicku i po portugalsku Holrojd uszywał coś o smunioły i niecie, kapitan z trzech zwlekł i wątpliwości, przemówił po angielsku.

— Mój drogi Holrojd! Co ta ko może porazić?

Wesłedi do czołna, zabrał lunetę i podpłynął zbadać miejscowości. Dojrzał mostowa ogromnych młórek, których nieruchoma postawa nasuwała przypuszczenie, że śledzą przybywców. Zalegały



Ceny bez konkurencyi.

KUFRY, WALIZY, TORBY, TOREBKI, NECESSERY,
PLEDY ang., PELERYNY męskie i damskie, ORYG. TYROLSKIE, NIETRZEMAKALNE,
PASKI modne damskie, GRZEBIENIE ozdobne do fryzur, RĘKAWICZKI z najlepszych fabryk,

FABRYCZNY SKŁAD PARASOLEK I PARASOLI poleca ANASTAZY FRONCZ Kraków Floryańska 17.

Magazyn w niedziele i święta zamknięty.

cher, dr Bogdanik, poczem prawie jednocześnie przyjeżdżają do wiadomości i udzielono w miły sposób zarząd dydaktyczny. Na wniosek p. Falcowskiego strażnik uchwilił następujący rozkład: od 10.00 do 12.00 godzin wypłaca 5 proc. (około 3000 kor.), 10 proc. zysku (około 800 kor.) przeład do funduszu rezerwowego, resztę (około 2800 kor.) przeznaczają jako budowlane dla członków.

Następnie członkowie zarządu prof. Pachodski w referacie przedstawili listy pobranych towarów. Ogółem pobrano towarów za 170.000 kor., bonifikacje więc przeznaczono w sumie 2000 kor. wywaru 2 proc. od wysokości sumy zakupionych towarów. Następnie zgromadzenie członków Spółki odbyło się, d. 6 czerwca, w sprawie rozdziału bonifikacji, od którego do dnia począwszy członkowie mogą przypisać na siebie bonifikacje pobierane w akcie Spółki przy Małym Ryńku. Na ten obrady zamknięto.

Tow. wzajemnej pomocy rekrutujących i przemysłowców w Krakowie odbyło się w sali Izby Rękodzielniczej doroczne walne zebranie członków.

Przewodniczył prezes p. Karol Marka, sekretarzem starzy chęć zwrócił p. Konstanty Lichowski.

Przewodniczący wskazał na rozwój Towarzystwa. Do Stow. należy obecnie z górą 800 członków. Obrót roczny kasowy wyniósł około 10.000 koron. Stan majątku Towarzystwa wynosił z końcem grudnia 1908 r. 43.787 kor. 60 hal.

Przewodniczący zabiegał zebranych, aby rozwinieli swoją agitację, celem zwiększenia nowych członków. Do stowarzyszenia o tak szerokiej humanitarnej charakterze, opartym na wzajemnej pomocy, winni należeć wszyscy krakowscy rękodzielnicy i przemysłowcy. Za drobną kwotę 20 halczy tygodniowo na prawo członka Stowarzyszenia do pomocy lekarskiej, lekarstwa, szpitala, pomocy chirurgicznej, oraz zapomóg jednorazowych i chorobie. Towarzystwo czyniło sobie statystykę za cel: nieść pomoc członkom swoim chorującym i niezdolnym do pracy, do czasu dostarczenia lekarza i lekarstwa, wspomagać podopiecznych i niezdolnych pracować członków, oraz wspomagać rodzinę chorujących, wreszcie gromadzić zmarłych członków — i cel ten spełnia szczerze od 30 klatk lat.

Zebrani nagrodzili przewodniczącego oklaskami, poczem przystąpiono do uśmęplających wyborów dziełowych członków Wydziału. Wydziałowemu wybrano ponownie pp.: Gabrowicza Gabriela i Jędrzejowskiego, Kopyńskiego Fr., Markusa K., Ojarskiego J., Stachowskiego St., Werner J., Wolnego J. i Zatorskiego J., a zastępcami wydziałowców pp.: Holika A., Jahnke R., Knopikowski L., Kolesar J. i Uznańskiego A.

Akademicki Związek sportowy odbędzie zebranie dnia 15. m. o godzinie 5 po południu w „Odl. Now.“, sala numer 36. Zebranie to służyć ma celowi: zwołania zebrania czerego kółka młodzieży akademickiej z potrzebą i korzyściami własnego stowarzyszenia sportowego. Na porządku dziennym: między innymi wybór prezydium i omówienie wstępnej wykładki, w najbliższym czasie odbyć się mającej.

Trzeci mecz futbolowy między katowickim klubem „Katowice“ z krakowską drużyną „Wiśła“ odbędzie się w niedzielę d. 16. m. o godz. 5 po południu na torze wylotowym.

Zgromadzenie stróżów odbyło się onegdaj w Domu robotniczym. Zebrani, na które członkowie Stow. bardzo licznie przybyli, przewodniczył prezes Stow. p. Gąs. Po zapoznaniu z sprawami przemasabrał głos p. Gąs. i w długim i ciekawym referacie namotywał postulat stróżów, domagając się polepszenia warunków ich bytu, które dotychczas w opiekany stan się znajdowały. W dyskusji nad referatem przemawiali pp. Gąs, Słęcka, Karpiński i inni — wyrażając zebranych do solidarności i silnego trwania przy swoich żądaniach. W końcu p. Gąs. pochwilił kilka słów pamiątki roczniejsi Konstytucji 3-go Maja i oświadczył, że stróża krakowską łączą się z całym społeczeństwem polskim w nieustępliwym obchodzie patriotycznym.

Z SALI SĄDOWEJ.

Znowu Królówka przed sądem. Prykry i anuzyt objaw: co drugi oskarżony przed sądem przysięgł był Królówkami. Zabójstwa, morderstwa i włamania — oto o co zawsze oskarżeni są Królówkami. Jaką zganiła, zatruta atmosfera panuje wśród robotników polskich, przybyłych do Galicji z Królestwa Polskiego, w której nader zwrócić nieco i odprężenie charakteru wypierają się.

Dowodem tego są dotychczas oskarżeni Bolesław Handlik. Pracował on przez półtora roku jako retazer w zakładzie fotograficznym p. Tadeusza Jabłońskiego i zyskał sobie zupełnie uznanie pracodawcy za swą pracowitość. — Od kilku miesięcy jednak wszedł Handlik w towarzystwo robotników z Królestwa Polskiego i od tego czasu zanawilił przebiegiem jego zachowania w pracy i oddawanie się pijactwu. Wypadki p. Jabłońskiego, p. Rapas i sam oskarżony przyznają, że jedynie towarzystwo ono doprowadziło go do takiego stanu i do takiego postępowania. Wskazywano również pijactwa wydane go z zajęcia i wstyd postanowił Handlik zemścić się na p. Jabłońskim. — W nocy z 11 na 12 kwietnia włamał się do atelier fotograficznego p. Jabłońskiego przy placu Franciszkańskim, skradł trzy obiektywy, wartość 1.050 kor.,

lustro kompozycyjne, wartość 900 kor. i godzinę 13 koron. — Zdradził go niedołężny pomocnik Z. nich pomógł, że włamanie mógł dokonać tylko wydany robotnik, Handlik, gdyż palił on jedynie to palenisko, których niedołężni przy włamaniu porwali. Aresztowany przetrwał na całej przestrzeni przed frontem odbrania, trzelego nie, gdyż Handlik nie znał robotnika, którym ten obiektyw sprzedał.

Dziś zjadł Handlik na ławie oskarżonych. Rozprawie przewodniczył rada Kuliowski, oskarża prok. dr. Tjudek, bronił adwokat dr. Filimonow.

Po wywodach prokuratora i obrocy, trybunał na podstawie wyroku sądu wojewódzkiego wydał wyrok, skazujący oskarżonego na 6 miesięcy więzienia z postem co tydzień i na wydalenie po odebraniu kary z granic Austrii.

Postępowanie policjanta przez bandytę. Dnia 9 w nocy około godz. 2-giej policyjny policyj Polaniec, policyj służyć przy moście podgórnym, zauważył jakiegoś mężczyznę, który wydał mu się mocno podejrzany. Niemniej, zapytany o legitymację, ugięwał do kieszeni i wydobywając stamtąd browning, strzelił z niego do policjanta i trafił go w rękę lewą, powyżej dłoni. — Ranny policjant aresztował bandytę szablą i obciął go strzyżniam, lecz ten począł sztychać nożem i zbiegł ku Grzegorzku. Odbiegłszy policjanta z pomocą znacznego upływu krwi z rany silnie krwawiący, opatrzył Pogotowie, zawiadując z urzędu sądu wojewódzkiego, że bandyta ten jest w posiadaniu broni palnej. Rannemu młodym mężczyźnie w tej chwili jakiegoś operacji i widzi, że policjant przeszedł mu w ten. Bandyta pozostaje policyjny, był on, jak podaje Polaniec, tegim, krepym mężczyzną, średniego wzrostu, ubranym w krótką zieloną kurtkę i także kapelusz.

Rabunek. Na wiekarski Tiliowski, idący wieczór do swych krewnych na ul. Piekarską, napadł na ulicy Skawiskiej jakiś młody, czarno ubrany opryszek. Bandyta przewrócił Tiliowskiego na ziemię i wyrwał mu z ręki torbę, zawierającą 200 koron, 900 rubli i kilkunastą sztukę w gotówce, poczem uciekł w kierunku Widy. Na krzyk opatrzności pędziły się ludzie w pogon za rabusem, lecz tenże znikł im z oczu.

Pochwycone zuchwałego oszustwa. Do inżynier polski doniesiono, że od kilkunastu dni granie w Krakowie jakiś oszust, który przebrany w szatę wyładowała i z pomocą od różnych osób i kłanów, Wdróżone pernakielki wykryły oszustwa i wczoraj go aresztowano w chwili, gdy krążył się pomiędzy szklanymi przybłędami na ogólnym w kóło. OOO. Państwo na Skale. Aresztowany podał, że nazywa się k. Stachalski Domański i na nazwisko to podał nawet legitymację. Idącogawny dalej podał nazwa nazwisko Wojciech Kozłowski 28-letni z Okry w Król Polakim i że jest słennym seminarjum duchowego w Turynie we Włoszech. Zażeniono przy nim wiele świadectw fałszywych w językach polskim, włoskim i francuskim, jedno z nich opiewało, że był byłym kłanem kłanów-wiejskiego Włoskiego wystawione było na to, że rzekomy Kozłowski jest obecnie na misteryjnym urlopie i rekomendacja go jako uczciwego i prawego młodzieńca.

Zapomni zebrał on podobno na koszt kuracyi, który miał w Krakowie przeprowadzić. Różne notatki znalezione przy nim wykryły, że podobno operacje u prawili on w Poznaniu i Górnym Śląsku. Uprowadził policja oskarżonego na pociąg i przetransportowała go do Krakowa, gdzie nie potrzebując zwrócić się do pomocy i zapoznani znanymi odpowiedziami opiek i dykt, tak na wykręce go raz na zawsze od podobnych kombinacji.

Obława policyjna, którą wczoraj zarządzono, dotarła policyj 60 podgrzanych osobników policyi obcego płci, między którymi znajdowały się pozostawia od dawna złodzieje i indywidua nie lubiące chłodzić prostą drogą.

W zamiarze samobójczym napisał się wczoraj ranożym z zapłak twórczym zamieszkałym przy ul. W. Tumara 10 p. 37 Urszula Zembowa, była właścicielka kramu przy ul. Stolarskiej. Zawiadując Pogotowie ratunkowe zastosowało odpowiednie środki i pozostawia chorą w stanie pomysłowym na dalszą kuracyę w domu.

Dotkliwego poparzenia doznał 58-letni relik Wincenty Meduski z Marogorby, który w czasie gaszenia pożaru w swoim domu odniósł ciężkie poparzenia głowy i obu rąk. Przywiezionego na tutejszą szpital ratunkową opatrzone tymczasowo, a następnie przewieziono do szpitala św. Łazarza.

Medanikowi spalony się wszystkieś budynek gospodarski, nadto 9 prosił i młode dziecko. Przez pożar ten został on wraz z rodziną zupełnie zubożony i sam walczy ze śmiercią w szpitalu.

Nieznana samobójczyni. Wczoraj po południu przywiózł z Królestwa jakiś wieśniak do szpitala tutejszego młodego kobietę, która straciła się kwasem karbolowym. — Wskutek jednak nieodwlej podroży wozem, a także z powodu błędów, chorą zmarła w drodze. — Według jej mniemania młoda dziewczyna zmarła, gdyż jej mąż, który miał być z nią, zabił ją z zazdrości z drzew w Królestwie, gdzie mieszka była siostrą.

Z Pogotowia ratunkowego. Dnia 9 rano zgłosił się na szpital ratunkowy 38-letni majster dekoracyjny, Jan Petykiewicz, którego napadł jakiś mężczyzna w ul. Zwierzynieckiej i zadał mu ranę na głowę. Opatrzono go i polecono udać się do szpitala.

Odzież miasta: kawiarnia w lasu szpilkowym. Niejako ko świątelniam rocznie swego etwarci, kawiarnia p. Jana Błazna zprawiała niewyłąk nowości, bardzo przyjemną dla gości, a prztem miłąg znaczenie zdrowotną. Tą nowością jest lasek szpilkowy, założony na całej przestrzeni przed frontem kawiarni. Na brzegu obłodka i wśród okien kawiarni ustawiono 75 drzewek szpilkowych: sosnek, aserzyskich niebieskich jodełek, smreków i t. d. Gość kawiarni ma wrażenie, że się znajduje w młodym lasie i oddycha balsamicznym powietrzem. Długo w istocie trzeba było fachowej pracy i umiejętności, aby wyhodować tak duże, do 3 metrów dochodzące drzewka i tak tak dorodne: są one w pełni wiosennego rozwoju i wypuszczają młode pędy. Zasnęg w tej mierze trzeba przyznać szanownemu, znakomitemu zakładowi hodowli drzewek i nasion br. Tadeusza Lubieńskiego w Zasławie; krajowy zakład wyhodował ten lasak, przedstawia przed kawiarnią p. Błazna. Warto zobaczyć wiosnowo, jak pięknie wygląda kawiarnia wśród nowo praktycznej odzieży. Obdrążane lampy łukowe rzucają jasne elektryczne światło; przy szpalerze drzewek i pod oknami kawiarni ustawiono stoliki, zaigie przez publiczność krakowską i przeludną; środkiem pozostawiono są nadto szeroka przestrzeń dla komunikacji osób przechodzących. Kawiarnia robi wrażenie obłąganiego, ożywionego gwarem gości, letniego salona o złotych fotelach, z kłami zława się w dalszym ciągu szeroki pas drzew, drzew i trawników plantacyjnych. Sto o kilkanaście metrów, kłami niewiele zakładów pozostawiać się może, a otoczenie tak ulubionej przez publiczność kawiarni lasem szpilkowym, jest doskonałym pomysłem p. Błazna, zniegłogiem na uznanie.

Praktyczny przykład powolen znaleźć szerokie zastosowanie i wszystkie kawiarnie miejskie zbliżby każdą dobrane, gdyż zaprowadzić podobne lasy szpilkowe z Zasławem, zamiast łichych olśnawców, nadsięcych kwiatów ogrodu.

Zmarł. Dr Kazimierz Jordan Rostworowski, adwokat krajowy, zażyłszy „Śmierć polską“ i wylit prawnik zmarł dzisiaj w 38 roku życia. Pogrzeb odbędzie się w piątek o godzinie 4 po południu z domu przy ul. Floryjańskiej 1. 1.

Emeryka Marya Nalecz Małachowska, przez 40 lat nauczycielką i kierowniczką szkoły 4-klasowej żeńskiej w Jasiu, obdarzona szłym kryzysem żalnym, zmarła w Jasiu, w 73 roku życia.

W Jasiu we Włoszech zmarł przedwzrost lat 66 Giovanni Zuliani, właściciel znanej ławskiej fabryki wyrobów cementowych.

Najlepsze mydła udelikatniają skórę, zapobiegają opaleniu i wypryskom są
Hygieniczne
Mydła Przetworzone
z
wyrubu
M. Malinowskiego.
11 omlnia zapach kwiatowy, mydło ogorkowe. Występuje się niedoładnych nadśladowitw!

Z Rady państwa.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów minister handlu przedłożył projekt ustawy w sprawie handlu domokrępnego. Pos. Zamorski zgłosił wniosek w sprawie podniesienia gospodarstwa leśnego w Galicji.

Dyskusowano następnie nad stosunkami włoszian uprawiających buraki.

W Izbie na dzisiejszym posiedzeniu Koło polskie zgłosiło wniosek nagły, domagający się akcji zapomogowej z powodu wylewów i szkód przez nie wyrządzonych w kraju.

Telegramy „Nowin“.

Prześlennie węgierskie.

Budapeszt. Prześlennie węgierskie nie jest tak groźne jak się zdawało. W toku jest utworzenie jednolitego stronnictwa z dotychczasowych składowanych stronnictw z nowym programem. Odległy się tylko ze stronnictwa niezawisłości p. Just z swoją garską i przejdzie do opozycji. Dr Wekerle z okazji przyjazdu cesarza Wilhelma przybywa do Wiednia i nie jest wykluczone, że już przy tej sposobności zapadnie jakieś rozstrzygnięcie.

Wybuch generalnego strajku pocztowego we Francji.

Urządzący pocztowi we Francji, którzy, utworzywszy syndykat, przystąpili się do rewolucyjno-anarchicznej „Konfederacji Pracy“, rozdzieleni wydaleniem kilku kolegów (z powodu awanturnych demonstracji), rozpoczęli strajk. Z urzędnikami pocztowymi syndykat liczy 40.000 kolejarzy (ogółem liczący 200.000 kolejarzy we Francji), również rewolucyjnie uposobionych.

Francja przechodzi ciężki kryzys. Prezydent ministrów Clemenceau będzie musiał użyć wielkiej energii, aby powściągnąć rewolucyjne elementy wśród urzędników. Izby handlowe

i banki we Francji organizują własną służbę pocztową.

Paryż. Strajk pocztowy i telegraficzny wybuchł wczoraj o północy. Z Paryża wystali strajkujący odpowiednio wskazówki do wszystkich stacji i autobusów pocztowych z zezwaniem, aby przystępować się do najcięższych do strajku.

Także kolejarze zebrali się o północy na zgromadzenie, w sprawie przystąpienia się do strajku. Wszystkie urzędy pocztowe zostały obłożone policyą. Dwa puki pociągów przysłały do Paryża 500 telegrafistów. Niektóre kategorie rzekudoch dotychczas nie przystąpiły się do strajku.

Obawiają się dzisiaj wybuchu strajku robotników elektryków. Jest możliwe, że Paryż będzie dziś pozbawiony światła.

Brussels. Tutejsza Izba handlowa zprawiała stałą służbę kurierską dla przysięgłych historyków do Francji. To samo uczyniły wszystkie Izby handlowe we Francji. Jak się zdaje, także listy do Niemiec będą przewożone przez Bruckela za pomocą tej prywatnej służby kurierskiej.

Egzekucja w Turcji.

Konstantynopol. Przerwane wykonywanie wyroków śmierci skutkiem ceremonii przysięgania młodym oficerom, rozpoczęło się onow. W najbliższych dniach ma być straconych 43 osób.

Charakterystycznym dla pojęć tureckich jest fakt, że z licznymi miast tureckich nadeszły reklamacje, dlaczego skażonych z owych miast wziętych w Konstantynopolu, a nie na miejsc. Skutkiem tego rząd wyda polecenie, aby każdego skażonego celem postrachu wieszać w jego miejscu urodzenia.

Konstantynopol. Sąd wojenny wydał nowych 25 wyroków śmierci przedwój żołnierzom, którzy brali udział w zamordowaniu oberców i hodźom, oskarżonym o podmurzanie do rewolty z 13 kwietnia, oraz marynarzom, oskarżonym o zamordowanie komendanta okrętu pancernego Assar i Tewfik.

Salonki. W Skopje wybuchł bunt wojska. Wysłano artylerię przeciw zbuntowanemu pułkowi.

ZE ŚWIATA.

Rabunkowy napad na szynkarza. Z Katowic donoszą: Wczoraj w nocy dokonali trzech nieznani sprawcy najwzrosty śmiągłego napadu na szynkarza Bettega, posiadającego rynek swój w hotelu Gutera. Mianowicie wczoraj wieczorem po godzinie 10-tej przysli do szynki trzech nieznani i załadali piwa, które wypili siedząc przy jednym ze stolików.

Następnie jeden z nich podszedł do Bettega i zapłacił mu 1 kor. Gdy Betteg chciał wydać mu resztę, utworzył podroczną kasę, bandyci dobyli browningów i sterowkowawo go zabrali całą zawartość kasy w kwocie 4000 koron i wiele drogiego biżuterii, a następnie wystrzelili kilkakrotnie zbiegli. Betteg został ciężko ranny i padając na ziemię wezwał pomocy. Do ścigających ich ludzi strzelali bandyci w ucieczce i dopadający polubiłskiego lasu ograniczając zuki w nim. — Policya katowicka przypuszcza, że byli to bandyci „zawodowi“ z Królestwa, gdzie też po dopoleniu napadu zbiegli. Zawiadomiona policya krakowska, wdrożyła poszukiwania, czy bandyci ci nie znajdują się w Krakowie.

Teatr polski w Łodzi. Dzienniki warszawskie donoszą, że na nadzwyczajnym zebraniu zarządu polskiego Towarzystwa teatralnego, uchwalono natwierze kontrakt z właścicielem teatru „Apollo“ i „Wielkiego“ p. Sellmem, na dzierżawę tych budynków dla trupy p. Zelwerowicza. Umowa została zawarta i trupa polska do Nowego Roku grzać będzie w „Apollo“, od 1. stycznia 1910 w odnowionym teatrze „Wielkim“ przy ul. Konstytucyjnej.

Katastrofa kolejowa. Onegdaj o godzinie 2 w nocy na stacji Piesnitz pod Marburgiem naderzał pociąg pospieszny na pociąg osobowy nr. 37. Jedna osoba zabita, kilkanaście lekko rannych. Szkoda w materiale znaczna. 2 wagony zderżone, 2 wagony pociągu pospiesznego stanęły w płomieniach. Lokomotywa pociągu pospiesznego znacznie uszkodzona.

NADZEBANE.

Wdowa po b. p. Schwarzwager, ofierze bandyt Łży, znajduje się z dwójgim dziećmi w nędzy. Redakcja nasza zwraca się więc z apelem do łitosliwych serc o składki dla nieszczęśliwej kobiety.

Przejmując je nasza administracja pod adresem: ul. Wiślna 1. 2.

Dr Cybicki Teodor
specjalista chorób dzieci.
przeprawił się na ul. Floryjańskiej 23. Tel. 674.

W Krakowie, przy ul. Grodzkiej 1. 3.
Magazyn Towarów Bławatnych gotowej Konfekcji damskiej, oraz Pracownia sukien pod fachowym zarządem.
Towar doborowy. Ceny umiarkowane. UWAGA: Magazyn w niedziele i święta zamknięty

